

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 9. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Köln – Německo) – Phantasialand v. Finanzamt Brühl

(Věc C-406/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 98 – Možnost členských států uplatnit sníženou sazbu DPH na některá dodání zboží a poskytnutí služeb – Příloha III bod 7 – Oprávnění ke vstupu do zábavních parků a trhů – Zásada daňové neutrality – Služby uskutečňované podniky provozujícími atrakce trvale na jednom místě a na různých místech – Srovnatelnost – Kontext – Hledisko průměrného spotřebitele – Znalecký posudek“)

(2021/C 471/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Phantasialand

Žalovaný: Finanzamt Brühl

Výrok

Článek 98 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s přílohou III bodem 7 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které se na služby poskytované podniky provozující atrakce na různých místech a na služby poskytované podniky provozujícími atrakce trvale na jednom místě v podobě volnočasových parků uplatní odlišné sazby DPH, a to snížená sazba v prvním případě a běžná sazba v případě druhém, za předpokladu, že je dodržena zásada daňové neutrality. Unijní právo nebrání tomu, aby předkládající soud, který má při ověřování dodržení zásady daňové neutrality zvláštní obtíže, požádal za podmínek stanovených vnitrostátním právem o vypracování znaleckého posudku určeného k poskytnutí poznatků pro jeho rozhodování.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 423, 7.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 9. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Köln – Německo) – RK v. CR

(Věc C-422/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Dědění – Nařízení (EU) č. 650/2012 – Článek 6 písm. a) – Prohlášení nepřislušnosti – Článek 7 písm. a) – Soudní příslušnost – Přezkum soudem, u něhož bylo řízení zahájeno později – Článek 22 – Volba rozhodného práva – Článek 39 – Vzájemné uznávání – Článek 83 odst. 4 – Přejícná ustanovení“)

(2021/C 471/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: RK

Žalovaná: CR

Výrok

- 1) Článek 7 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely určení, zda došlo k prohlášení nepřislušnosti ve smyslu čl. 6 písm. a) téhož nařízení ve prospěch soudů členského státu, jehož právo si zůstavitel zvolil, není nezbytné, aby soud, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, výslovně prohlásil svou příslušnost, ale je třeba, aby tento úmysl jednoznačně vyplýval z rozhodnutí, které v tomto ohledu vydal.
- 2) Článek 6 písm. a), čl. 7 písm. a) a článek 39 nařízení č. 650/2012 musí být vykládány v tom smyslu, že soud členského státu, u něhož bylo řízení zahájeno v návaznosti na prohlášení nepřislušnosti, není oprávněn přezkoumávat, zda byly splněny podmínky stanovené v těchto ustanoveních k tomu, aby soud, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, mohl prohlásit svou nepřislušnost.
- 3) Článek 6 písm. a) a čl. 7 písm. a) nařízení č. 650/2012 musí být vykládány v tom smyslu, že pravidla pro určení příslušnosti stanovená v těchto ustanoveních se použijí i v případě, že zůstavitel nezvolil v závěti vyhotovené před 17. srpnem 2015 právo rozhodné pro dědění a toto právo bylo určeno pouze na základě čl. 83 odst. 4 tohoto nařízení.

(¹) Úř. věst. C 443, 21.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 9. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Real Vida Seguros SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-449/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Daň – Článek 63 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Daň z příjmů – Dividendy spojené s kótovanými akciemi – Daňová výhoda vyhrazená dividendám spojeným s akciemi kótovanými na vnitrostátním burzovním trhu – Rozdílné zacházení – Objektivní rozlišovací kritérium – Omezení – Článek 65 SFEU – Objektivně srovnatelné situace – Odůvodnění – Cíl čistě hospodářské povahy“)

(2021/C 471/14)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Real Vida Seguros SA

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Články 63 a 65 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání daňové praxi členského státu, podle které se pro účely stanovení základu daně z příjmu daňového poplatníka počítají dividendy spojené s akciemi kótovanými na burzovním trhu tohoto členského státu pouze z 50 % jejich výše, zatímco dividendy spojené s akciemi kótovanými na burzovních trzích jiných členských států jsou brány v úvahu v celém rozsahu.

(¹) Úř. věst. C 433, 14.12.2020.